

Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 464

Doknr.
663205

Dato
12-02-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 17. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 245 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 245:

Ankestyrelsen har i dag mulighed for at behandle en klagesag hurtigere end andre sager, hvis borgeren lider af en hastigt fremadskridende sygdom eller er døende. Er ministeren indstillet på at gøre denne mulighed til en "skal-bestemmelse", når det gælder behandlingen af klagesager vedr. borgere med ALS og lignende hastigt fremadskridende sygdomme, således at Ankestyrelsen altid skal behandle disse sager særlig hurtigt? Spørgsmålet stilles forlængelse af samrådet den 10. januar 2019 om manglende hjælp til borgere med hurtigt fremadskridende sygdomme som f.eks. ALS, jf. SOU alm. del – samrådspørgsmål J.

Svar:

Til brug for besvarelsen er der indhentet bidrag fra Økonomi- og Indenrigsministeriet, der har oplyst følgende:

"Børne- og socialministeren har til brug for besvarelsen bedt økonomi- og indenrigsministeren om oplysninger om Ankestyrelsens praksis vedrørende anvendelsen af muligheden for at behandle en klagesag hurtigere end andre sager, hvis borgeren lider af en hastigt fremadskridende sygdom eller er døende samt Ankestyrelsens sagsbehandlingstid for disse sager.

Ankestyrelsen har oplyst, at Ankestyrelsen som udgangspunkt behandler klagesagerne i den rækkefølge, de kommer ind, medmindre der er konkrete oplysninger om særlige akutte forhold, der gør, at Ankestyrelsen skal behandle sagen før andre sager, fx når borgeren er i terminalfasen eller har en progredierende lidelse.

Afgørende for Ankestyrelsens beslutning om at hastebehandle en klagesag er, om lidelsen medfører, at borgeren har et stort hjælpebehov, som har indgribende betydning for borgerens hverdag. Ligeledes vil det have betydning, hvor hastigt sygdommen udvikler sig.

I praksis er det typisk borgeren, som anmoder om at få en sag hastebehandlet. Kommunerne kan også oplyse om særlige forhold i sagerne, som kan føre til en hastebehandling. Det skal dog fremgå af klagen, ankeskemaet eller særskilt brev, at der anmodes om hastebehandling. Det er det enkelte fagkontor i Ankestyrelsen, som vurderer, om der er behov for hastebehandling i den enkelte

sag. Fagkontoret får en særskilt advisering om, at der er fremsat ønske om hastebehandling af sagen, hvorefter kontoret vurderer, om sagen skal hastebehandles. Borgeren bliver herefter orienteret om, hvorvidt sagen bliver hastebehandlet.

Ankestyrelsens praksis om hastebehandling er langvarig og efter Ankestyrelsens opfattelse i overensstemmelse med god forvaltningsskik, hvorefter en myndighed skal sikre en hurtig sagsbehandling, så formålet med hjælpen ikke forspildes.

Ankestyrelsen er som forvaltningsmyndighed forpligtet til at vurdere, om der er behov for, at sagen skal hastebehandles. Det forudsætter dog, at der er oplysninger i sagen om, at borgeren har en hurtigt fremadskridende sygdom, som betyder, at borgeren har behov for en hurtig afgørelse.

Ankestyrelsen oplyser videre, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for disse sager er omtrent fem til 14 dage, medmindre Ankestyrelsen er nødt til at indhente yderligere oplysninger i sagen fra borgeren eller kommunen, eller borgeren selv anmoder om udsættelse af sagen.”

På baggrund af ovennævnte udtalelse mener jeg ikke, at der er et aktuelt behov for at indsætte en forpligtelse i lovgivningen, hvorefter Ankestyrelsen skal hastebehandle klagesager vedrørende borgere med hurtigt progredierende sygdomme. Af ovenstående udtalelse fremgår det, at Ankestyrelsen allerede i dag har en vedvarende praksis om hastebehandling, samt at Ankestyrelsen altid er forpligtet til at vurdere, om der er behov for, at sagerne skal hastebehandles.

Med venlig hilsen
Mai Mercado